

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกสลุง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ในด้านผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล และความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในแต่ละประเภทของการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล หลังจากได้รับกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล แล้วจะสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด (เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนวัดโคกสลุง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนชาย 14 คน นักเรียนหญิง 16 คน ซึ่งมีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล จำนวน 1 ฉบับ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล 1 ฉบับ และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการใช้เพลงในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ออกเป็น 3 ประเภท คือ การอ่านคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น การอ่านคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ และการอ่านที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบคู่กัน แผนการสอนและแบบทดสอบทั้งหมดนี้ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน และมีการทดลองใช้มาแล้ว ปรากฏว่ามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้เวลาสอนนอกเวลาเรียนปกติ คือ เวลาเข้าก่อนเด็กเข้าเรียน พักกลางวัน และชั่วโมงกิจกรรมหลังจากเลิกเรียนเวลาเรียนปกติแล้ว แต่ละกลุ่มดำเนินการสอนทุกวัน ในแต่ละสัปดาห์ วันละ 30 นาที รวมเวลาทดลองสอนทั้งหมด 12 วัน หลังจากสอนครบแผนการสอนแล้วให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล และตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น จำนวนครั้งที่นักเรียนมาเรียน ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจและความตั้งใจในการเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด ด้วยการทดสอบค่าที (T-Test) หาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ แล้วปรับปรุงแผนการสอนอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

5. การปรับปรุงกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล จากการทดลองสอนโดยใช้แผนการสอนกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียง ตัวพยัญชนะ ร ล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล รวมทั้งการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในด้านความสนใจ ความตั้งใจเรียน ความกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงแผนการสอนและแบบทดสอบการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

แผนการสอนที่ 1 และแผนการสอนที่ 2 เป็นการฝึกให้นักเรียนออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล อันได้แก่ เสียง เรอะ และ เลอะ ครูผู้สอนควรจะต้องเน้นว่า เสียง เรอะ และ เลอะ เป็นเสียงของตัว ร และ ล ไม่ใช่คำ เพราะเด็กอาจเข้าใจผิดได้

แผนการสอนที่ 2 เพิ่มคำว่า "กับ" ในเนื้อเพลงบรรทัดสุดท้ายตรงข้อความที่ว่า "ระวังอย่าไปปนเสียง ล" เพิ่มเป็น "ระวังอย่าไปปนกับเสียง ล" เพราะเวลาร้องนักเรียนจะออกเสียงได้สะดวกและง่ายกว่า

นอกจากนั้น ในแผนการสอนที่ 2 นี้ การแสดงท่าทางประกอบจังหวะในเนื้อเพลงวรรคที่ 1 และ เป็นการปรบมือ และใช้มือแต่ละส่วนต่าง ๆ ของร่างกายบริเวณลำแขน รวมทั้งหมด 6 จังหวะ ครูอาจปรับปรุงใหม่ ให้เหลือประมาณ 4 จังหวะ เพราะ 6 จังหวะ เด็กบางคนอาจจะทำทำไม่ทัน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

ขนาดของตัวหนังสือที่ให้เด็กอ่าน ควรปรับปรุงให้มีขนาดใหญ่เท่ากับตัวหนังสือในแบบเรียนของนักเรียน จะทำให้สะดวกในการอ่านมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ก่อนการฝึกกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เท่ากับ 61.60

ออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล รวมทั้งการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวบรวมเพิ่มเติมในด้านความสนใจ ความตั้งใจเรียน ความกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่าง การจัดการกิจกรรม ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงแผนการสอนและแบบทดสอบการใช้เพลง ในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

แผนการสอนที่ 1 และแผนการสอนที่ 2 เป็นการฝึกให้นักเรียนออกเสียงตัว พยัญชนะ ร ล อันได้แก่ เสียง เรื้อ และ เลื้อ ครูผู้สอนควรจะต้องเน้นว่า เสียง เรื้อ และ เลื้อ เป็นเสียงของตัว ร และ ล ไม่ใช่คำ เพราะเด็กอาจเข้าใจผิดได้

แผนการสอนที่ 2 เพิ่มคำว่า "กับ" ในเนื้อเพลงบรรทัดสุดท้ายตรงข้อความที่ว่า "ระวังอย่าไปปนเสียง ล" เพิ่มเป็น "ระวังอย่าไปปนกับเสียง ล" เพราะเวลาร้องนักเรียน จะออกเสียงได้สะดวกและง่ายกว่า

นอกจากนั้น ในแผนการสอนที่ 2 นี้ การแสดงท่าทางประกอบจังหวะในเนื้อ เพลงวรรคที่ 1 และ เป็นการปรบมือ และใช้มือแตะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายบริเวณลำแขน รวมทั้งหมด 6 จังหวะ ครูอาจปรับปรุงใหม่ ให้เหลือประมาณ 4 จังหวะ เพราะ 6 จังหวะ เด็กบางคนอาจจะทำทำไม่ทัน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

ขนาดของตัวหนังสือที่ให้เด็กอ่าน ควรปรับปรุงให้มีขนาดใหญ่เท่ากับตัวหนังสือ ในแบบเรียนของนักเรียน จะทำให้สะดวกในการอ่านมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ก่อนการฝึกกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เท่ากับ 61.60
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล หลังจากฝึกกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เท่ากับ 89.13
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียน แยกตาม ประเภทของการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ได้แก่ คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะ ต้น คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ และคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบกล้ำ สูง

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล หลังจากฝึกกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เท่ากับ 89.13

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียน แยกตามประเภทของการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ได้แก่ คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ และคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบกล้ำ สูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้วิจัยให้ตัวอย่างประชากรแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการใช้เพลงในการออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ด้วยการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์พูดคุย สรุปผลได้ว่านักเรียนทุกคนเห็นว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์ทำให้ตัวเองได้มีโอกาสฝึกทักษะการออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล มากขึ้น ได้รับความรู้มากขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความสุขสนุกสนาน และพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล นักเรียนส่วนมากไม่มีปัญหาในระหว่างเรียน และต้องการให้มีการจัดกิจกรรมเช่นนี้ต่อไปทั้งในวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่ากิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล นี้ทำให้ตนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ทำให้ชอบวิชาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม คิดเป็นร้อยละ 100 เพราะนักเรียนเห็นว่าได้รับทั้งความรู้ ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ไร่่าใจ และได้ฝึกออกเสียงไปโดยไม่รู้ตัว กิจกรรมที่นักเรียนไม่ชอบมากที่สุด คือ การร้องเพลงประกอบการทำท่าทางประกอบจังหวะ คิดเป็นร้อยละ 80 โดยให้เหตุผลว่าบางเพลงอย่างเช่นในแผนการสอนที่ 2 ค่อนข้างยาก ทำท่าทางไม่ทันกับจังหวะเพลง เนื่องจากนักเรียนทั้งหมดชอบกิจกรรมการร้องเพลงประกอบการเล่นเกมมากกว่ากิจกรรมประเภทอื่น ๆ ดังกล่าวแล้ว ทำให้นักเรียนพอใจในการเรียนร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ที่มีความสามารถเท่าเทียมกันเพียงร้อยละ 60.00 เท่านั้น เพราะเห็นว่าการเล่นเกมถ้าได้เล่นกับเพื่อน ๆ หลาย ๆ คนจะสนุกกว่า ส่วนความเหมาะสมของสถานที่เรียนและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 89.13 เมื่อพิจารณา

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล จะเห็นว่ามีค่าอยู่ในระดับสูงพอสมควร สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ ๘๐.๑๒ ซึ่งเป็นเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างมาก กระตือรือร้นในการเข้าชั้นเรียนเท่าที่ผู้วิจัยสังเกตเห็น เมื่อถึงเวลาเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จะมานั่งคอยอยู่แล้ว ด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียนด้วยความสนุกสนาน เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดีทุกครั้ง ไม่แสดงอาการเบื่อหน่าย ง่วงนอน แม้แต่กลุ่มที่เรียนในช่วงบ่าย อากาศค่อนข้างร้อน นักเรียนก็ไม่ได้แสดงอาการเบื่อหน่ายแต่อย่างใด ยังคงมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนเป็นอย่างดี จากข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมเพิ่มเติมในความกระตือรือร้น และจำนวนครั้งที่นักเรียนมาเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจบทเรียนดี และไม่เคยขาดเรียนเลย แต่จะมีนักเรียนบางส่วนที่ขาดเรียนบ้างประมาณ 2-3 คน และก็ขาดเพียง 1 หรือ 2 ครั้ง เท่านั้น จากการสัมภาษณ์สอบถามนักเรียนขาดเรียนเพราะปัญหาที่บ้าน ผู้ปกครองมีความจำเป็นต้องให้เด็กหยุดเรียน ผู้วิจัยสังเกตเห็นเด็กที่ขาดเรียน เมื่อเขากลับมาเรียนในวันรุ่งขึ้น เขาจะรีบจดสมุดงานต่อจากเพื่อน ๆ หัดร้องเพลงกับเพื่อน ๆ และผู้วิจัยก็จะช่วยเหลืออีกครั้งหนึ่ง โดยก่อนที่จะเรียนแผนการสอนใหม่ก็จะทบทวนเพลงและคำศัพท์จากแผนการสอนที่ผ่านมาทุกครั้ง ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า นักเรียนมีความสนใจในการร้องเพลงเป็นอย่างดี ตั้งใจออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ให้ชัดเจนที่สุดในทุก ๆ แผนการสอน นอกจากนั้นนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรยังนำเพลงที่เรียนไปหัดร้องนอกเวลาเรียนเป็นประจำ และถ่ายทอดให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเดียวกันฝึกหัดร้องอีกด้วย รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของโรงเรียนวัดโคกสกลุ่่งทุกคน จะให้นักเรียนร้องเพลงที่ผู้วิจัยสอนไปแล้วทุกเพลงเป็นการทบทวนทุกวันตอนเช้า แลวก่อนเข้าเรียนทุกเช้า และกลางวัน ในระยะแรก ๆ ให้เด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้องนำ จนในที่สุดนักเรียนแทบทุกคนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของโรงเรียนวัดโคกสกลุ่่ง ร้องเพลงที่ผู้วิจัยสอนไปได้หมดทุกเพลง โดยไม่ต้องดูเนื้อเพลง เมื่อทุกคนร้องเพลงได้ ดังนั้นเวลาอ่านหนังสือก็พยายามที่จะออกเสียงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เวลาที่ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล นักเรียนจึงมีความตั้งใจ ระมัดระวัง พยายามอ่านให้ถูกต้องมากที่สุด ประกอบกับผู้วิจัยจัดสถานที่สอบให้นักเรียนมานั่งอ่านกับผู้วิจัยสองต่อสอง ไม่มีเสียงอื่นรบกวนมากนัก อากาศเย็นสบาย สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียน ให้นักเรียนมีความรู้สึก

สบายใจ ไม่เครียด จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล อยู่ในระดับสูงพอสมควร

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียน กับเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียน หลังจากได้รับกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ตามประเภทการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ได้แก่ คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะ ต้น คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ และคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นคำควบกล้ำแล้ว ผลการประเมินสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียน หลังจากได้รับกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล จะสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อักษร รุ่งมณี (2524 : 90-92) ที่พบว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียนหลังจากได้รับกิจกรรมส่งเสริม การอ่านสูงขึ้นก่อนได้รับกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ความคิดเห็นของ ริ เวอร์ส (Rivers 1982 : 29-33) ที่ว่า การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยทำให้ชั้นเรียนมีลักษณะไม่หยุดนิ่ง (Dynamic) และมีแรงจูงใจในการเรียน สิ่งที่มีก จะถูกมองข้ามไปก็คือ การเรียนรู้ที่แท้จริงจะเกิดขึ้น เมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งช่วยให้ มีโอกาสใช้สิ่งที่ได้ฝึกฝนมาภายในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ฉะนั้นจึงควรจัดชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ ทำกิจกรรมให้มากที่สุด ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดให้ผู้เรียนเข้า ร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม ๆ ละประมาณ 6 คน เพราะสะดวกในการฝึกอ่านออกเสียง และผู้วิจัย สามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิด สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับนักเรียนให้นักเรียนเรียนด้วยความสบายใจไม่เคร่งเครียด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพาปาเลีย (Papalia 1976 : 29) ที่กล่าวถึงข้อดีของการทำงานเป็นกลุ่มย่อยไว้ว่า จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนมากขึ้น ฝึกให้นักเรียนได้รับฟังความคิดเห็นใหม่ ๆ ตลอดทั้งสถานการณ์ที่ขัดแย้ง นอกจากนี้ยังช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างครูและนักเรียนที่สำคัญ คือ ช่วย ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะทำการวิจัย และจากการพูดคุยกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร พบว่า นักเรียนไม่ชอบการเรียนในกลุ่มย่อยมากเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ในขณะที่เล่นเกมประกอบกิจกรรม ถ้าเรียน

ร่วมกับเพื่อน ๆ เป็นกลุ่มใหญ่ จะสนุกกว่า อย่างไรก็ตามผู้วิจัยก็แก้ปัญหา โดยแบ่งกลุ่มให้เขาสามารถร่วมกิจกรรมได้ทุกกิจกรรมถึงแม้จะเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพียงกลุ่มละประมาณ 6 คน เพราะผู้วิจัยคำนึงถึงความสะดวกในการให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล อย่างทั่วถึง และผู้วิจัยสามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิด จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมในด้านจำนวนครั้งในการเข้าเรียน จำนวนครั้งในการส่งสมุดงาน และความกระตือรือร้นในการเรียน พบว่า แผนการสอนที่ 3 มีนักเรียนขาดเรียน 1 คน แผนการสอนที่ 5 มีนักเรียนขาดเรียน 2 คน และแผนการสอนที่ 10 มีนักเรียนขาดเรียน 1 คน สาเหตุที่ขาดเรียน เพราะผู้ปกครองมีความจำเป็นให้หยุดเรียนเพื่อช่วยเหลืองานทางบ้าน ส่วนแผนการสอนอื่น ๆ ไม่มีนักเรียนขาดเรียนเลย ทุกคนมีความกระตือรือร้นในการเรียนสูงมาก สนใจเรียนและร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี สำหรับการส่งสมุดงาน นักเรียนส่วนใหญ่ส่งสมุดงานเป็นประจำ สม่่าเสมอ และตั้งใจจดบันทึกงานลงในสมุดเป็นอย่างดี เพราะผู้วิจัยให้การเสริมแรงโดยมีรางวัล ให้นักเรียนที่ทำงานเรียบร้อยและส่งงานอย่างสม่ำเสมอ โดยแจกสติ๊กเกอร์รูปดาวให้นักเรียนตามคุณภาพของผลงาน ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจทำงานเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียน ตามประเภทของการอ่าน คำที่มีเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 43.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ มีคะแนนเฉลี่ย 5.67 และคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบกล้ำ มีคะแนนเฉลี่ย 39.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกัน ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เป็น 3 ประเภท โดยกำหนดคะแนนเต็มของแบบทดสอบไว้แตกต่างกัน ตามความยากง่าย และตามปริมาณความมากน้อยของเนื้อหาคำที่ออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ในแบบเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีอัตราคะแนนดังนี้ คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น กำหนดคะแนนเต็มไว้ 51 คะแนน เพราะคำประเภทนี้ นักเรียนจะพบมากในบทเรียน และเป็นคำที่ฝึกออกเสียงยากกว่าคำประเภทอื่น ผู้วิจัยจึงกำหนดคะแนนไว้มากกว่าประเภทอื่น คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ กำหนดคะแนนเต็มในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้เพียง 7 คะแนน เพราะเป็นคำที่นักเรียนจะพบน้อยกว่าคำประเภทอื่นในแบบเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล

เป็นตัวควบกล้ำ กำหนดคะแนนเต็มไว้ 42 คะแนน คำประเภทนี้ฝึกออกเสียงค่อนข้างง่ายกว่า 2 ประเภทแรก แต่ก็ เป็นคำที่นักเรียนจะพบเห็นมากเป็นอันดับที่ 2 รองจากคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น ในแบบเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถอ่านคำทั้ง 3 ประเภท ซึ่งคละกันอยู่ในแบบทดสอบจำนวนประมาณ 100 คำ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่จากการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม พบว่านักเรียนบางคน คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ การอ่านออกเสียงคำที่มีตัว พยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้น มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 การอ่าน คำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ในคำ 2 พยางค์ มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วนคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบกล้ำ นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียง ผ่านเกณฑ์หมดทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ที่เป็นเช่นนี้สาเหตุเพราะคำที่มีเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เป็นพยัญชนะต้นไม่ว่าจะเป็นคำพยางค์เดียว หรือ 2 พยางค์ขึ้นไป เป็นคำที่ฝึกออกเสียงค่อนข้าง ยาก นักเรียนบางคนขาดความระมัดระวังไปบ้าง ดังนั้นเวลาอ่านจึงอาจผิดพลาดได้ แต่เมื่อ ผู้วิจัยให้อ่านซ้ำอีกครั้งในคำที่นักเรียนอ่านผิด นักเรียนก็สามารถออกเสียงคำ ๆ นั้น ได้ถูกต้อง ส่วนคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล เป็นตัวควบกล้ำ เป็นคำที่สามารถฝึกออกเสียงได้ง่ายกว่าคำ 2 ประเภทแรก ดังนั้นนักเรียนจึงสามารถผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 100 อย่างไรก็ตาม เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดจากการอ่านทั้ง 3 ประเภทแล้ว นักเรียนทุกคนก็มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การ อ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คิดเป็นร้อยละ 100 จากการสังเกตความ สนใจ และความกระตือรือร้น ในการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนให้ความสนใจเป็น อย่างดี มีความกระตือรือร้นในการเรียนสม่ำเสมอ ผู้วิจัยคิดว่าสิ่งเหล่านี้ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ไว้

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการใช้เพลง ในการฝึกออกเสียงพยัญชนะ ร ล ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเหมาะสม ของสถานที่เรียนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 ห้องเรียนที่ผู้วิจัยจัดให้นักเรียนเรียน เป็นห้องที่แยกจากห้องเรียนปกติของนักเรียน เดิมเป็นห้องเก็บเครื่องดนตรีไทย และเครื่อง ดนตรีสากลของโรงเรียนวัดโคกสูง ผู้วิจัยนำมาจัดเป็นห้องชั่วคราวในระหว่างทำการวิจัยจึง แยกเป็นห้องเรียนเอกเทศ กว้างขวางพอสมควร เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

มีข้อจำกัดบ้างตรงที่ว่าไม่มีโต๊ะ เก้าอี้ สำหรับเวลาที่นักเรียนต้องการจะจดบันทึกงานลงสมุด ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหา โดยหาเก้าอี้เล็ก ๆ ที่เป็นโต๊ะนั่งสำหรับเด็กอนุบาลมาให้นักเรียนรองสมุด เขียนแทนโต๊ะแล้วนั่งกับพื้น ซึ่งก็แก้ปัญหาได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนมากนัก ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมนักเรียนมีความเห็นว่าเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 73.33 ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนตลอดระยะเวลา 30 นาที นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน พอใจในกิจกรรมต่าง ๆ สังเกตได้จากพฤติกรรมของนักเรียน หลังจากหมดเวลาเรียนแล้วทุก ๆ ครั้ง นักเรียนจะเดินออกจากห้องเรียนด้วยอารมณ์ที่แจ่มใส จะร้องเพลงที่เรียนในวันนั้นเล่นตลอดทั้งวัน แม้จะออกจากห้องเรียนไปแล้ว และก็พยายามถ่ายทอดต่อให้เพื่อน ๆ ที่ไม่มีโอกาสเรียนได้หัดร้องบ้าง มีนักเรียนบางคนให้ความเห็นว่าต้องการให้ระยะเวลาในการเรียนนานกว่านี้อีกหน่อย แต่ผู้วิจัยเองคำนึงถึงว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระยะเวลาเรียนขนาดนี้เหมาะสมแล้ว กำลังอยู่ในช่วงความสนใจของนักเรียน จบกิจกรรมทุกครั้งให้นักเรียนประทับใจ จะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สู่ไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 52) ที่ว่า กิจกรรมจะช่วยเร้าความสนใจ และสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กล่าวคือ เด็กในวัยประถมศึกษาชอบการแข่งขัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความเห็นของ ศศิธร จ่างภากร (2531 : 83) ที่มีความเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมทักษะว่า ควรจะจัดวันละประมาณ 30-40 นาที ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ไม่นานนักนักเรียนจะไม่รู้สึกเหนื่อยเกินไป ส่วนความพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจมากอยู่ในระดับสูง โดยให้เหตุผลว่าทำให้ตัวเองได้มีโอกาสฝึกทักษะการออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล มากยิ่งขึ้น อยากให้มีการจัดกิจกรรมเช่นนี้ต่อไป และจัดกิจกรรมเช่นนี้ในวิชาอื่น ๆ ด้วย นักเรียนให้ความเห็นว่าจากกิจกรรมการเรียนนี้ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ทำให้อยากเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น เพราะได้เรียนด้วยความสนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สู่ไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 25) ที่กล่าวไว้ว่าการเรียนการสอนที่ดำเนินไปโดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนจะช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ พบว่ากิจกรรมที่นักเรียนชอบมากเป็นอันดับ 1 ได้แก่ การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรรณิกา อุ่นแจ่ม (2529 : 123) ที่พบว่า นักเรียนส่วนมากชอบกิจกรรม

ฟังเพลงมากเป็นอันดับที่ 1 เมื่อเทียบกับกิจกรรมทั้งหมด เพราะเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อหน่าย อีกทั้งได้มีโอกาสฝึกออกเสียงไปด้วย กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยกว่า กิจกรรมอื่น ๆ คือ การร้องเพลงประกอบการทำท่าประกอบจังหวะ จากการสอบถามพูดคุยกับ นักเรียน พบว่านักเรียนมีความเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยาก จังหวะมาก ๆ นักเรียนทำท่าทางไม่ทัน ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยลดท่าทางให้เหลือน้อยลง แล้วยึดท่าทางให้ตรงกับจังหวะ เพลง เพื่อนักเรียนจะได้ทำท่าทางได้ทันกับเนื้อเพลงและจังหวะเพลง ส่วนการร้องเพลง ประกอบท่ารำและการร้องเพลงประกอบการแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 86.67 และ 83.33 เป็นอันดับที่ 2 และ 3 รองจากการ ร้องเพลงประกอบการเล่นเกม จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนชอบเป็นอันดับที่ 1 2 3 หรือ 4 ก็ตาม แต่ทุกกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจอยู่ในระดับมากทั้งสิ้น

5. จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นนี้เป็นวิธีการสอนซ่อมเสริมที่ได้ผลดีแบบหนึ่ง โดยการใช้เพลงเป็นสื่อสำคัญในการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตามกระบวนการสอนซ่อมเสริมทุกขั้นตอน ดังนี้

1. สํารวจนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล
2. คัดเลือกไว้เฉพาะนักเรียนที่มีข้อบกพร่องด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล เท่านั้น
3. จัดนักเรียนเข้าเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละประมาณ 5-6 คน
4. จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ ให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่าย โดยใช้เพลงเป็นสื่อสำคัญ ประกอบกับการเล่นเกม ท่ารำ ท่าทางประกอบจังหวะ และประกอบกับการแสดงบทบาทสมมติ โดยยึดหลักการเรียนปนเล่น
5. ระยะเวลาที่จัดให้เรียนในวันและเวลาเรียนปกติ เรียนช่วงละประมาณ 30 นาที
6. เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวพยัญชนะ ร ล ประสมอยู่

7. มีการวัดและการประเมินผลการจัดกิจกรรมที่เรียนไปแล้วอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เด็กทราบพัฒนาการของตนเอง และเป็นประโยชน์สำหรับครูในการปรับกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จากการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมของผู้วิจัยเกี่ยวกับจำนวนคำต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ในแผนการสอนทั้ง 12 แผน พบว่า หลังจากที่นักเรียนได้ฝึกอ่านคำต่าง ๆ จากแผนการสอนทั้งหมดไปแล้ว เมื่อนักเรียนไปพบเห็นคำต่าง ๆ เหล่านี้อีก หรือคำที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน คือ มีตัวพยัญชนะ ร ล ประสมอยู่ นักเรียนจะระมัดระวังในการอ่านออกเสียงมากยิ่งขึ้น และสามารถออกเสียงได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

ผลจากการวิจัย ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำที่ตัวพยัญชนะ ร ล ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงถือว่าการวิจัยครั้งนี้จัดเป็นวิธีการสอนซ่อมเสริมแบบหนึ่ง สามารถเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี

จากแผนการสอนทั้ง 12 แผน สามารถรวบรวมคำที่ใช้ฝึกออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ตามความถี่มากน้อยตามลำดับดังนี้

ลำดับที่	รายการคำ	จำนวน (ความถี่)
1	เร้า	19
2	เรา	10
3	ระวัง	6
4	เรียน รียบ	5
5	ร้องเพลง บรรเลง อะไร	4
6	เพลง ครั้นเครง เลย ลด ลอย	3
7	ร้อง เพลิดเพลิน รว่ม ผลไม้ ล่ะ รียบเร่ง รือร หรือ รด ราง ลวง รื่นเริง ร้องรำ รัก	2

ลำดับที่	รายการคำ	จำนวน (ความถี่)
8	ราก รบ รอย รุ่ง รัง ล่าง เรียก ล้าง ลาก ลบ เรียง ราย ลูก ลวง รถ รำ เริงรัด เล่าเรียน รวดเร็ว เรื่อง เล่า โรอย รา ลม ร้องร้าย เริงรำ รู้ ครู ไร่ รำรง รับ ใคร รางวัล ครอบคร้ว เกรงกลัว กัดกลุ่ม คล้ายคลึง ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ไตร่ตรอง คลาดเคลื่อน ครบครัน แปลกปลอม หลับไหล ดนตรี คลอเคล้า สำเนา ไพเราะ คล่องแคล่ว โคลงเคลง เคลื่อน ร่างกาย นักเรียน โรงเรียน เริง รำ เคล้า ตะลือกตอกแตก ระกำ ลำไย ลางสาต ลูกท้อ มะละกอ กล้วยไซ้ เลือก	1

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนวัดโคกสูง ในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้เพลงฝึก
ออกเสียงพยัญชนะ ร ล

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการใช้เพลงในการฝึกออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล พบว่านักเรียนส่วนใหญ่อยากให้มีการจัดกิจกรรมดังกล่าวต่อไป และอยากให้มีการจัดกิจกรรมเช่นนี้ในวิชาอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นผู้บริหารจึงควรร่วมมือกับฝ่ายวิชาการให้การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้เพลงในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและวิชาอื่น ๆ ด้วย
2. ผู้บริหารควรจัดให้มีการวางแผนงานร่วมกัน มีการประสานกันระหว่างบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้มีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะและดำเนินไปได้ด้วยดี
3. ควรมีการติดตามผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับจัดกิจกรรมอาจจะใช้เวลาชั่วโมงกิจกรรม คือ เวลา 14.30 น. - 15.30 น. ของทุกวัน หรืออาจจัดเวลาเรียนเป็นชั่วโมงกิจกรรมเสริมพิเศษ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้งก็ได้

5. การจัดกิจกรรมการใช้เพลงเพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล อาจะจัดให้กับเด็กได้ทุกระดับชั้น เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกระดับ โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการใช้เพลงฝึกการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล

1. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการใช้เพลงฝึกอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ให้แก่นักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่าน ในทุกระดับชั้น
2. ครูควรใช้เพลงฝึกทักษะต่าง ๆ ในวิชาอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะวิชาทักษะ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์
3. การจัดกิจกรรมลักษณะนี้ให้แก่นักเรียนที่มีข้อบกพร่องต่าง ๆ ครูควรแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อจะได้ช่วยเหลือเด็กได้อย่างทั่วถึงและใกล้ชิด
4. แผนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นนี้ ครูสามารถนำไปปรับใช้กับการสอนในชั้นเรียนปกติได้
5. ครูควรจัดกิจกรรมใช้เพลงประกอบกับสื่อ และวิธีการใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักเรียน
6. ครูควรดัดแปลงห้องเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละครั้ง หรือจัดห้องเรียนไว้เฉพาะเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้
7. ครูผู้สอนควรให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนในระหว่างเรียน เพื่อช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้เป็นไปด้วยดี
8. ควรให้แรงเสริมแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น แรงเสริมอาจเป็นคำชมเชย ดาว ฯลฯ
9. ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้งอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการจัดกิจกรรมดังกล่าวให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการใช้เพลงฝึกทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียนของตน

2. ผู้บริหารควรจัดอบรมครู เพื่อให้ความรู้ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ
อำนวยความสะดวกในเรื่องสถานที่และอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย
3. ผู้บริหารควรทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานของโรงเรียนในการขอความร่วมมือจาก
บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม โดยมีการวางแผนร่วมกันล่วงหน้า
4. ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อประโยชน์ต่อการปรับปรุง
กิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับเรื่องผลของการใช้เพลงในการฝึกทักษะต่าง ๆ
ในวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ
2. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับเรื่องผลของการใช้เพลงในการฝึกการอ่าน
ออกเสียงให้แก่เด็กเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านในเรื่องต่าง ๆ และนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ
ด้วย